

МОЯТ ДЯЛ В СЪРЕВНОВАНИЕТО

В обещанието: което дадох в началото на годината, съм записал седмични точки. Препитан съм, че мога да изпълнявам нормите си над 130 на сто. Организирам работата си така, че всичко да е готово от предишен ден — необходимите детайли да си докарвам от склада, машината да е подготвена от вечерта — излизам със, че сутрин се губи повече време за попитока, тъй като човек още не е мобилизиран силите си напълно.

В стремежа си да изпълня нормата, съм премислял как да икономисвам работно време. Докато машината излизала дадена операция, аз не съм мислял за следващата, когато фрезата се връща на празен ход, извършвам необходимите подготвителни манипулации. За спестеното време обработвам допълнително количеството детайли.

Стремя се да икономисвам материал, гориво и време, като не произвеждам негова продукция. Преди 12 години съм застанал пред машината, а бракът ми е каика в морето. Така изпълнявам обещанието си изработени детайли да се гледат при първо представяне. Снизил съм с машината и управлението й е вече втора моя пригода.

Икономии мога да реализирам и от удължаване живота на инструментите. Ако не се внимава, главите много лесно се чупят. Случаил се е с колегата с една глава да работи чак година. Би могло да се помисли по какъв начин да се отчита личният принос на всеки от нас в икономията от внимателно използване на инструментите.

Със при нас постъпила много младежи. Ние, по-опитните, им помагаме да станат добри фрезисти. Ето например Стефан Стефанов добил през

есента, след казирката. За вършил е СТУ по машинно строене, но и училище не е като в завода — в работата изникват конкретни проблеми, за решаването на които се иска и опит. Интересува се момчето, пита. Никой не отказва да му обясни не само за това, което съм обещал да помагам на младите си колеги, а за това работим заедно, в един колектив.

Доволен съм, че се въведе починът за седмично използване на техниката в условията на петдневната работна седмица. Пробвахме с нощна смена, но нашата работа е тежка и в същото време изисква точност при обработката — пропуснатостта няма да. Не ми пречи, че работя в събота и неделя, през седмицата пък използвам двата почивни дни.

В нашата работа може и да не мислим много-много — изпълнявай както е наредено. Но понякога виждаме, че не имаме полза немо да се промени. Миналата година е имал Стойно Георгиев предложил един от обработваните, на фрез машината детайли вместо старата технология с пазноа фреза да се обработва гристрана глава. Записал съм нещо ново, но не мога да го реализирам през второто гримесие.

Колкото до изпълването ми за индивидуален първенец в съревнованието в чест на Осмия конгрес на БПС — драго ми е, че се зачитат резултатите от труда ми. Хубаво е, че отчитането ставаше на десетдневки — може да се следи всеки на кое място е. Сега се изготвя специално табло в пехла — така от работното си място ще научаваме резултатите.

Ангел АНГЕЛОВ

Фрезист в МЗ „Янтра“ — Горна Оряховица

Те издържаха с отличен изпитанието

До десетата минута на земетресението на 4 март административното и партийното ръководство на Районна болница — Свищов се явиха на работните си места. Без повикване се озоваха в двора на болницата всички здравни работници от града. Липсваха само петима — те бяха затрупани.

Из един бюлетин

Постепенно отшумява споменът за внезапния гняв на земята през нощта на 4 март, но кошмарът все още стряска съня на хората посрещнали го по високите етажи. Дълго ще го носят в себе си жителите на Свищов — най-тежко пострадалият град, където земетресът отне десетки човешки животи.

Тук, в първите минути на нещастията, преди още жителите на града да се съвземат от ужаса на това, по зова на сърцето, оставяйки разтравените си близки и изпълнявайки своя високоумен дълг в двора на Районна болница пристига на пета минута главният лекар д-р Бойко Проданов, последван от партийния секретар д-р Горана Маринова, д-р Ганчо Герчев, д-р Радослав Георгиев, д-р Стоянов...

В Свищов не става дума да бъдат първи и сбирани здравните работници. Не забравяме се притичват на помощ, без да бъдат викани, всички селски лекари от района. Като по бойна започват медицинските надрни: съставят медицински екипи, моментално трудната и отговорна задача — да дават първа медицинска помощ на пострадалият.

Без да се губят минути в сформирани оперативни щабове Районна болница. Неповторима първа задача е да се окаже помощ на място на затрупаните, да се организират приемносортировачни пунктове, където да се изпращат пострадалият, да се разшири операционни маси за хирургични интервенции, да се осигурят легла за ранените, и най-трудната — да се приберат груповите на починалите и се подготвят за предаване на близките им.

Веднага е установено радиосъзвръзка с Велико Търново и с Министерството на народното здраве и на всеки 15 минути те се информират за положението в Свищов.

В тези тревожни часове лекарите от Свищов помня стъпката, че не са сами, че между тях съществува голяма солидарност. На третия час след произшествието в града пристига хирургическа екипи със съответния са-

низиран транспорт, медицински, кръв и кръвозаместващи течности от Районна болница — Горна Оряховица с ръководител д-р Кирикчиев, от Районна болница — Цолски Гръмбеш с ръководител д-р Таско Цонев, от Оряховица болница — Велико Търново с ръководител д-р Димитров, както и медицински екипи от Търговище, Плевен, Разград, Голубини, Пловдив. На петия час пристигат екипи от 38 висококвалифицирани здравни работници от Медицинската академия и Института за бърза помощ „Пирогов“ — София.

Време за бавене няма. Скъпа е всяка минута. Дават най-тежко пострадалият обекти са изпратени екипи от лекари, медицински фелдшери, сестри, санитарен транспорт и космически звена. Работното време в поликлиниката се увеличава на 12 часа дневно без прекъсване. Никой не мисли за почивка. Едно кафе, подадено на място и отново се влиза в битка за спасяването на човешки живот.

Д-р Йордан Янчулов от София и д-р Далиев от Велико Търново, с риск за живота си, се вълкват в разваляните и с голямо умение изваждат пострадалият. На тези два обекта са концентрирани най-добрите сили. Тук бият с ускорен ритъм същата на всички спасители, стряни от надеждата да помог-

нат на затрупаните.

В тези тревожни часове е оказана навременна медицинска помощ на 168 пострадали от природното бедствие, от които 32 са настанени в болнични заведения.

Медицинските работници от Свищов, окръга и страната издържаха с отличен биекът с природната стихия. Не напрасно пристигналият тук министър на народното здраве Ангел Тодоров още ни тяхната дейност с думите „безупречно медицинско обслужване“, а най-прозвоните се получише високи от личия.

Ръководството на болницата в Свищов продължава да следи състоянието на болните, пострадали от земетресението, настанени в други болници и отбелязва с радост, че те скоро ще могат да се завърнат оздравели.

Не един път, и особено в такива решителни спречки, медицинските работници са показвали най-добри те черти на своя характер, на професионалния си и заслужавали възхитата на всички. И този път те изпълниха с чест дълг си на лекари и хора. С голямо себепридаване работиха медицинските работници на всички нива. Между тях особено се проявиха д-р Бойко Проданов, д-р Горана Маринова и главната медицинска сестра Невяна Якимова, д-р Христо Горбанов, медицинските фелдшери Симеон Дочев, Веселин Кростов, шофьорът към бърза медицинска помощ Димитър Богданов, санитарите Тодорка Панова и Петко Русков. Не по малка е заслугата и на лекарите от София и останалите селища.

За своя празник медицинските работници от Свищов и другите градове получиха за подвиг и себепридаване то си искрена признателност и обич на жителите на пострадали Свищов и страна — най-скъпите от всички награди.

Христо МЕДИНАРОВ

направил.

— С мерак — казва той — съм работил работата си, с мерак и работя и сега.

Оседлест и три години. Срецу тях — една дъщеря, два внука, два правнука, орден „Червено знаме на труда“ и сребърен „Народен орден на труда“. Няма го обаче отговора зашто той, на когото повече от всеки друг се полага вече да седне в паркия или в кафенето, продължава да стои по осем часа в операционната.

— Не е естествено живият човек да го не закачат за нищо... Има ли в природата пенсионирания лисца? Няма. Няма и да има. Чул ли си да изха пенсионирани орля, да насядат край гизлата, а младите да им подават в устата мишки? Орелът хвърчи, докато изпусне последния си дъх и тогава пада на земята — така казва бай Гатю от разказа „Дърво без корен“ на Николай Хайтов.

Това е за мен бай Нотю. Така, каквото го видях и чух. Затова и заглавие друго не измислих. Към името му нищо не можеш да прибавиш, нито нещо да отнемеш.

Николина ЯМБОЛНЕВА

БАЙ НОТЮ

Не зная вие познавате ли друг такъв човек. Аз не. И затова, когато санитарите в болницата ми казаха по какъв повод: „Попитай бай Нотю, той вече 50 години работи тук“, помислих, че се шегуват. „Ей го!“ — казвах, а по коридорите минаваше възрастен мъж с лека, момчешка походка и нито тя нито видът му говореха, че има зад гръбта си 80 години. Да си признава, гледах като вътрешна. Мина доста време, докато разкажех пред познати за това „чудо“ и се оказа, че почти всички го знаеха. На кого си, на когото мъж или близък е лежал в болницата. И всички казваха добра дума за него, и на всички гласеше се променилият от някаква топлина и лекава на нотка. Бай Нотю беше раздал на всички нещо от своето човешко състрадание в моменти, когато доброто нямало се помни.

Наскоро отново се срещнах с него. Казах си — сигурно вече си стои в къщи. Осем десет и три години са това. На тази възраст човек не може да се грижи вече дори за себе си. Позвах го в болницата и отговорът беше изненадващ — бай Нотю си е санитар в операционната, но бил в отпуск. Намерих го на „Кирил и Методий“ 3, но не да си почива, а да оправа двора и къщата.

Той разказваше живота си, а аз слушах удивена и колкото повече научавах, толкова по-ненормални ми се струаха осемте часа, които всеки ден изкарва на крак, мие ямата на хора, градове, села, станици, и които или през които е бил или минал всякаш вчера, а не преди 60 години. Той разказва, а аз се мъча да поиярам, че не срещнувам мен, а роден през 1895 година, че е преживял двете световни войни, че е свидетел на Октомврийската революция и на Гражданската война, че три пъти го е друсила земята. И че същият този човек се интересува живо как ще се определят новите заплати. Не бях и предполагала, че зад емоцията от възрастта фигура и омързнатата кротост има толкова богат житейски път. Разбрах колко далече са 80-те години от началото, от младостта с нейното неограничено любопитство.

През 1913 година не бай Нотю, а момчето Нотю гърт на с един войнички ешелон за Одрина — да става там келнер. Прочели във вестник ка обиваха с Васил, негов „колега“ — цирак в съседната кръжма и поели. „Колко те отрази!“ — каза бай Нотю. Без да се обадят някому нито като тръгнали, нито като се върнали. А се върнали, зашто като пристигнали в Одрина, от другата му страна вече влизала турската войска. Върнали се не в Стражица, а в Горна Оряховица и се хванали да различават събрените от земетресението къщи. А в околните села бълго кази барабани — ако някой знае нещо за тях, изчезналите, да съобщат.

После следват годините в Русия — градинарските. До 1923 г. Смесват се имената български и руски, на села и градове, случки на персти ската граница и на полската. Всяко това видяно като в калър — точно, с подробно сти.

През 1925 година „професионалното му ориентирание“ за вършва. На 30 години бай Нотю постъпва в болницата — най-напред в канцеларията, после телефонист и накрая и досега санитар в операционната. На петдесетгодишния му професионален юбилей го накарвали да си спомни управителите и началниците на болницата и лекарите, с които е работил. Лекарите не могат да уточнят. Цифрата се покаяла към 180.

— Тридесетина мъже санитар бяхме. Заедно започнахме работата. От тях живи сме само трима. Пък аз, да чух на на дърво, пет пари за мляк досега не съм дал. Да речеш — много патила, много глад съм изгладявал. Ама на — организъм. Вчера ходихме на мястото — цял ден копах, обривах.

Време е, казвам, да си почите, а той: — С една пенсия трудно се живее. Жената болна, трябва лекарства, пък и за мен може да потърбият. Ама не е и само заради парите. Такава като мен, лето цял живот са работили, спартали — край.

Не, не е до парите. Жена му с гордост казва: — Бай Нотю в пенсия окръг го знаят. За него не е имало беден, богат, началник. Към всички е бил един и същ, на всекиго добро е

Много хора с една молба: „Докторе, помогни!“

Неодавна някои наши печатни издания публикуваха сензационната новина, че японски учени са открили обрат 240-пропорционална зависимост между консумацията на мляко и раковите заболявания на стомаха.

А преди седем години италианският професор Енрико Ангелезо след завършването си от Първия български конгрес по онкология в статията си във вестник „Ла Шампа“ отбелязва значително място на откритието на българите на д-р Кирил Манойлов, че злокачествените образувания на стомаха са в значително по-голям процент у хора, които не консумират мляко...

Когато преди 18 години ординаторът от Великотърновската окръжна болница д-р Кирил Манойлов получава партийно поръчение да стане главен лекар на окръжния онкологичен диспансер, някои от колегите му го увежават, че не е чак дотам благодарна работа да бъдеш глшател на смъртни присъди. А и какъв диспансер е това — една тасна канцелария и амбулатория в градската поликлиника.

Още на следващата година на новосъздаденият стаино нар вече разполага с 40 легла, а сега техният брой се е утроил. Преди 13 години диспансерът бе обявен за единствено в провинцията показно заведение по онкологична помощ, което често е домакин на курсове за обмяна на опит по линията на световната здравна организация. Тук идват и чуждестранни знаменитости — проф. Чаклия, главен онколог на СССР и член на Международния противораков съюз, проф. Ринард Дола, заместник-председател на европейския противораков комитет. Под тяхно влияние д-р Манойлов започва работа над дисертацията си по някои проблеми на рака на стомаха.

Така се случва, че в годините на последните два партияни конгреса — 1971 и 1976, на една и съща дата — 6 април, главният лекар на Окръжния онкологичен диспансер д-р Кирил Манойлов получава научна степен кандидат на медицинските науки, и научно звание — доцент. Излишно е да се споменава колко безсънии нощи му струва това.

Впрочем, и сега д-р Манойлов се лишава от часовете за почивка, за да може да разпредели времето си така, че да се занимава с научна работа (досега е публикувал 30 научни и 20 научно-популярни разработки, участвал с 3 материала в сборника на СИБ за състоянието на организацията на онкологичната помощ във всички страни), да бъде едновременно ръководител и общественик и преди всичко — добър и отзивчив лекар...

Невъзможно е да се добере до кабинета на д-р Манойлов в дните, когато преглежда в поликлиниката. При него искат да се прегледат едва ли не всички пациенти. Нищо, че вече са минали през другите кабинети и са получили лекарски назначения, нищо, че на мнозина от тях заболяванията взят нищо общо с характера на заболяването. Пък и нали той не върша никого, макар от давна да са минали часове-

те за почивка. И така — всеки ден.

И все пак, докторе, имат ли право колеги и приятели да мислят, че твоите болни са обречени хора?

Не, отговарям ми ти, и аз нямам основание да не ти вярвам. Поне на онези пациенти от случаите, в които сте се преборили със смъртта. Например 44 процента от болните с хистологично доказана диагноза, лекувани в диспансера, живеят над 5 години, а 93 процента от блз стомашните заболявания на млечните жлезии са излечени. Пък и нали до известна степен именно вашата професионална етика заблуждава хората за фаталния изход от болестта — онези, които си отидат оттука здрави, дори не подозират от какво сте ги избавили.

Впрочем, усмихва се лекарят, нищо не може да даде по-сигурна гаранция за резултатно лечение, както ранно то диагностициране на заболяването. Клиниката разполага с модерна апаратура за радионуклидна диагностика на начални и предраккови заболявания. Само преди ме сец тук бе монтиран съвремен диагностичен апарат за заболявания на млечните жлезии „Мамомет“. И когато болестта се открие навреме, не премислено ще помогнат и съвременните апарати за нагревки, модерната операционна, и... естествено, добрите грижи на персонала...

Нерядко на доцент д-р Кирил Манойлов се налага да мислира пред пациентите си думите на своя колега — д-р Николай Николаевич Петров: „Николай в света не е умрял от страх, че е болел от рак, но мнозина са жертви именно на страха да отидат навреме на лекар... Канцерофобия. Една не малко опасна болест „на века“, с която лекарите не биха се преборили без нашата добра воля. Затова главният лекар обика често да повтаря на своите по-млади колеги, че в тяхната работа най-важното е първо да спечелиш доверието на човека и след това да поправиш всичко, което е по силите ти, за да можеш спокойно да срещаш погледа му, изпълнен с копнеж и надежда.“

Сигурно затова пред кабинета му и в коридорите на клиниката винаги го пресрещат много хора, които го молят: „Докторе, прегледай ме!“ А той се радва, когато за него са се сетили, докато още не е станало безвъзвратно късно.

Мария КАЧАКОВА

Нови пощенски марки

1977 година е обявена за Световна година на борба с

Активна дейност

Нематериалното дружество във Велико Търново развива активна дейност. То обединява над 70 любители на малките панелни на члестоиздателството ику стно за членове на дружеството се организират интересни лекции. Пък сати събитията неприя мер членствателите се запознават с минимални и попитите по бъл гарските църк и тяхното състояние. За лектори бяха прила

ревматичните болести. За ознаменуване на годината Министерството на съобщенията пусна от 31 март т. г. извънредна пощенска марка със стойност 23 ст., изобразяваща символично на сечение към профилактиката, навременното и системно лечение на ревматичните заболявания.

Формата на марката е 28 х 39 мм; издъбване Ш — гребеновидно 13; хартия: бяла, гумирана 100 на сто; цупоза; многоцветен дълбок печат; тираж: 120 000 броя; художник: Людмил Чехларов.

С марката е оформен първодневен плик.

Христо ХАРИТОНОВ

чени висококвалифицирани научни работници. В дружеството на дружеството съществуват и някои слабости. Не е добро взаимодействието със Съюза на научните работници, на които то е колективен член. Все още някои членове проявяват слаб интерес към организиранияте мероприятия.

В операционната — борба за живот

Снимка Николай КАЧАКОВ

Специалистът — активен творец и общественник

От 1 стр.

Основа само на книга (вписват се служебните задължения или общи задачи и в повечето случаи никой не обръща внимание как се попълват планове — гледа се само броя на книжките, не се следи как се изпълняват темите, не се отчитат резултатите). В ДП „Елпроизводство и електротехника“ — Горна Оряховица, темите за тематичния план се подготвят от ръководството, без да се иска мнението на колектива. Формулираните са общи (напр. „Предложенията за намаляване аварийността на електроустановките“), не са вписани в личните творчески планове и се превръщат от година на година без да се изпълняват.

Само през м. г. в Завода за телевизори и радиоприемници — Велико Търново са подадени 202 рационализаторски предложения, а са приети едва 28. Оправдавайки се с отсъствието на вярна БРИЗ ръководството на завода смяташе за нормален факт, че някои от предложените са „загубени“ из папките други са за държавни неоправдано дълго за икономическа справка, в експерименталната база, за рецензиране и т. н.

Поради това, че ТИС не провежда редовно заседанията си, много от предложенията на специалистите от Завода за облицовъчна керамика в Горна Оряховица не се разглеждат в определения срок, забавя се внедряването им. В предприятия не е изградено обществено конструкторско бюро и на предложителите не се оказва техническа помощ. Част от специалистите не познават нормативните документи.

В ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица има тематичен план за т. г., но за него едва от темите не са определени специалистите, които ще ги решават. В завода няма клуб за ТНТМ, специалистите нямат лични творчески планове, не са сформирани научно-технически колективи. На своите заседания ТИС не разглежда изобщо предложенията на работниците, дадени в тетрадки за работнически предложения. И тук няма изградено обществено конструкторско бюро. Рационализаторската дейност не е поставена на съществена основа. И не случайно през първото тримесечие на т. г. има регистрирано само едно рационализаторско предложение с ефект 1500 лева, а „тесните“ места в завода изобщо не стават.

През м. г. работата с личните творчески планове в МЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш е била поставена на формална основа. Книжките са били попълнени, но никой не е проявил интерес и изобщо не е отчетено решават ли се темите, каква помощ е нужна и пр. Така че за съвременните между специалистите и дума не може да става. И т. г. до средата на март не бе направено нищо ново в това отнoшение. Все още изградено конструкторско бюро на обществената база не е влязло в ролата си.

В Завода за минераловатни изделия — Полски Тръмбеш специалистите не са включени в движението „С личен творчески план и принос за петилетката“, няма съвет за техническа помощ на м. г., няма клуб за ТНТМ, по линия на научно-техничес-

ките дружества не са изградени творчески колективи. Недостатъчен е броят на специалистите с лични творчески планове и се проявява неоправдан формализъм при разработката и отчитането им в Химкомбинат — Свищов, МЗ „Червена звезда“ — Дебелец, керамичните заводи в окръга, ЗТП „Металургия“ — Горна Оряховица, месоконбинат „Родопи“ — Велико Търново и др.

Обща слабост е, че навсякъде се подценява разредът на планове, в които трябва да се отразява обществената дейност на специалистите — тяхната заетост в техническата учебна година, в помощта, която оказват на работниците в обществените бази и бюро, в работата на партийната и обществените организации и предприятия и в квартала. По този повод казват засега никъде не се отчита приносът на отделния специалист. В движението все още не са обхванати икономистите.

Явно е, че формализмът в работата на редица стопански и обществени ръководства, недооценяването и не пълното използване на творческия потенциал на високо квалифицираните кадри, както и на големата роля, която може да играе движени-

та творчески планове (до сега в движението „С личен творчески план и принос за петилетката“ не бяха включени икономистите, но с усърдие въвеждане на организацията на работната заплата т. г. и те ще намерят своето място в него). За попълването на планове се съставя комисия, включваща председателите на ТИС, НТД, профкомитета, председателите на клуб за ТНТМ, завеждащ информацията. Във връзка с извадените качества на всеки специалист се предлагат темите, върху които той трябва да работи през годината. По този начин за всички теми от плана за техническия прогрес и за рационализаторската дейност се определят най-подходящите хора, осигурява се тяхното изпълнение. От своя страна специалистите имат право да вписват и задачи по индивидуален избор — рационализаторски предложения, организационни мероприятия и др. По колективния метод се определят и обществените им задължения (както слабост може да се счита това, че до сега не са се вписвали в специалния раздел на плановите). Два или три пъти в годината се прави анализ и отчет на постигнатите резултати.

Тях са включени в работата на НТД, ТИС, клуба за ТНТМ, партийните, профсоюзните и комсомолските ръководства в цеховете и предприятия, в техническата учебна година. Инж. Никола Райков, зам. директор по техническите въпроси в деен рационализатор, председател на ТИС, пропагандист. Инж. Христо Петров, началник на конструкторския отдел, е изобретател и рационализатор, председател на НТД, член на заводския партийен комитет. Участва и в дейността на кварталната отечественофронтова организация. Инж. Димитър Йончев и инж. Борис Цветков са секретари на първични партийни организации, пропагандисти, рационализатори и изобретатели. Първият завежда техническия кабинет, а вторият — информацията. Ангел Костандинов е началник на механичния ремонтния цех, рационализатор и началник на експерименталната база на обществената база.

В Комбината за складова техника близо 80 на сто от специалистите са с лични творчески планове, а над 50 на сто от тях участват активно в различните форми на обществената дейност. Борбата за ефективно използване на техниката е на постоянен дневен ред пред ръководството и специалистите от завода. Затова неслучайно те първи в окръга откликнаха на инициативата на колегите си от обединените заводи за моторари „Рекорд“ в Пловдив за поемане шефства над определени работни места с цел да се осигури непрекъснат ефективен ход на машините. Сега специалистите тесно сътрудничат възможностите си и вписват в личните си творчески планове обещанията си за участие в съвременизацията.

В Завода за инструментална експирова по съветски образци са разработени основните изчисления за „творчески портрет на инженера“. В него са включени следните характеристики: личен творчески принос, участие във внедряване на мероприятия за повишаване ефективността в „тесните“ места на производството, участие в рационализаторска и изобретателска дейност, повишаване на собствената квалификация и идейно-политически уловен, пропаганда на научно-технически и икономически знания, обществената работа. Новото тук е, че освен на рационализаторската дейност се обръща особено внимание на личния дял в осъществяването на ефективни организационни и технически мероприятия, когато се внедрява нова техника и се решават „тесните“ места не по пътя на рационализациите. В четвърти раздел се обръща внимание на заетостта на инженера в кръжоци, семинари, партийни школи и школи за икономически знания. Как сам ръководи кръжоци и изнася лекции и беседи в семинарите и групите за техническо обучение, колко и на какво ниво са те — всичко това е включено в следващия раздел. На обществената дейност също се обръща голямо внимание. Общата оценка и сбор на точките оценки по различните раздели.

В края на годината, въз основа на показаните резултати се прави характеристика на всеки инженер и се решават дали той притежава необходимите качества, за да продължи да зема определена му длъжност или трябва да се пренасочи на друга работа в предприятието. В зависимост от това ще се определя и възнаградението му.

По същия образец може да се разработят показателите и за „Творчески портрет на специалиста със средно специално образование“. При усъвършенстваната организация на работната заплата тази характеристика ще спомогне много за постигане на обективност при оценките на кадрите.

Да се работи творчески днес, в периода на бурно развитие на техническия прогрес, значи не само да се способствува за внедряване в практиката на достиженията на науката и техниката, но и да се подобрява организацията на производството, да се възпитава трудовия колектив, да се повишава постоянна собствената квалификация, да се възпитава лична общественост в похода към ефективност и качество.

Антон ТРУФЕВ

14-10 април — Седмица на гората

ХОРА НА БЪДЕЩЕТО

Всеки път, когато се срещам със залесители, все по-вече и повече у мен се утвърждава впечатлението, че тяхната професия е професия на бъдещето. Нищо, че не е „модерна“. Защото онова, което създават тези неуморни „горски пчелици“, не е предназначено толкова за тях, колкото за бъдните поколения. Потвърждават ни в тази мисъл са и думите на дългогодишния за лесител в Еленското горско стопанство Рашо Йорданов от махала Горни Чукани.

— Няма какво да правим ние, момчета! Възрастни хо-

ра сме вече, затова единственият дар, който можем да оставим на младите, са тези гори, дето ги виждаме изокolo. Пък и народната поговорка нали казва: „Не е минало напрасно живота си онзи, който е засадил поне едно дръвче.“

А хората от бригадата на орденоската Роза Петкова са създали над 11 000 дара нови гори. Питам ги дали не им е омръзнало. Защото и тяхната работа си има своите „минуси“. Кал, мраз, а като прибягнеш и ходенето пеш по „сокаците“. А бригадирката

кака Роза, още не дочакала последните думи казват: — При нас, който се от казва, прави това още по-вня ден или до края на седмичката. Остане ли след това и пенсията си тук на карва. Пък и нали е казано, че „камакът тежи на мястото си“.

— Не е само това — ще добави и Никола Иванов. — нашата работа си има и предимство. Можем да се уморим колкото щем, но щом се обвърнем и видим отсрещна младите насаждения, разбират, че не е напразен трудът ти.

Стана дума за младите гори и затова ги попитах дали няма от тези 11 000 дара някои, които да са най-ценни и най-хубави за тях!

— Всичко, дето сме го „боли“ с ей тези ръце, е станало с труд. А може ли човек да се отрече от труда си — заключи бригадирката.

И тя е права. За да се провери това, не е необходимо много. Само трябва да се огледат младите гори от всички страни край град Елена. Защото, както се изрази и горският Васил Тодоров, бригадата си има свой способ на работа.

Какъв ли! Ами даваме сетината залесители никога не снемат ценни или плодни дървета в площта на предстоящото залесяване, нищо, че понякога началниците се мръщят, защото то ва не било в съгласие с технологическия план. Същото е и отношението им към фиданките от плодни и ценни дървесни видове; които няма да голяма разлика в годините с посадъчния материал. Затова, където и да се отиде в горските отдели на Васил Тодоров, ще се види, че няма чисто иглолистни насаждения. Даже шипките, ялгъти и другите плодни храсти се оставят в насаждението.

— Че къде се е чула и видяла гора без подлес. Я да отидем и да видим сред естествените насаждения, ще намерим ли такова нещо? — казва дългогодишният горски служител.

И хората от бригадата го слушат и знаят кое да се направи. Защото и бригадирката, и Стефан Бисърджиев, и Йордан Добрав, и Йордан Костандинов и всички останали знаят, че иглолистната гора е „глуха“ гора. И птиче песен не се чува и дивеч не ходи. Само дивите свини се крият есен, когато нападнат царевичите или пък ги гонят ловците. А смесената гора — виж това е друга работа. И слави има, и червеношките и орехчето се чуват, и косове подкачат, и какавилен шеш горски песнопойци. Само час да послушаш и да подишаш чист въздух и камъкът ще падне от сърцето ти. Такова нещо е гората и природата. За това навярно се бора при залесяването се слагат червен дъб, липа, бреза и други дървесни видове.

Койка ПЕТКОВА

Александър БЪЧВАРОВ

Градски народен съвет — Елена

Г О О Ш А Д

на заинтересованите граждани от окръга, че през април ще започне продажбата на материали от съборени сгради в района на язовир „Яовковци“ с изключение на дигели.

Подбирането, сортирането и отделянето на материалите ще се извършва през седмичката с изключение на по-неделни и събота, в продажбата на същите ще става в сряда — за района на с. Яковци и в четвъртък — за района на с. Шинковци.

ГНС — гр. Елена предупреждава всички граждани, посещаващи района на язовира, че се забранява абсолютното вземане на материали от съборените сгради без разрешение и документ за плащане на същите.

ЗАЛОВЕНИТЕ НАРУШИТЕЛИ ЩЕ БЪДАТ ПРЕДАДЕНИ НА ОРГАНИТЕ НА МВР И ПОДВЕДЕНИ ПОД ОТГОВОРНОСТ.

ОТ СЪВЕТА

ПРОДАВАМ „Москвич 408 — И“. Справка — Лясковец, ул. „Оборице“ № 30 — Стойко Драгнев.

ПРОДАВАМ „Жигули — комби“, 5-60-20 — Горна Оряховица — след 18 часа.

ОП „Вторични черни метали“ —

Велико Търново

търси да назначи

СТОКОВЕД.

Постъпване веднага. Заплащане съгласно щата. Справка на телефон 2-35-05.

5-5

Инж. Георги Атанасов и технологът Георги Русев първи сред специалистите от Комбината за складова техника — Горна Оряховица откликнаха на инициативата на колегите си от пловдивския завод „Рекорд“ за осигуряване на непрекъснат ефективен ход на машините. Те поеха шефство над агрегатната машина за обработване корпусите на електротелефони, обслужвана от Стоян Недев.

Снимка Стоян ДИМИТРОВ

Антон ТРУФЕВ

